

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. XX. Ex Platonicorum libris admonitum se esse ad quærendam incorpoream veritatem, non autem ad humilitatem: id sibi profuisse, quod ante Scripturam eos legerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

^{Serm. 9⁸}
de temp.
10. 10.

^{3 Cor. 11⁴}

2 Ostendit utilitatem hæresum ex eo, quod improbatio hæretorum doctrinam Catholicam magis illustret, melius enim veritas ex falsorum comparatione fulget, ut alibi ait. *Nam si doctrina Ecclesiastica simplex esset, & nullis extrinsecus hæretorum dogmatum assertionibus cingeretur, non poterat tam clara, & tam examinata videri fides nostra. Sed idcirco fidem Catholicam contradicentium obsidet impugnatio, ut fides nostra non otio torpescat, sed multis exercitationibus elimetur. Propter hoc denique & Apostolus dicebat: Oportet autem hæreses esse, ut probati quique manifesti fiant inter vos. Triplex itaque est hæresum utilitas. I. Illustrant doctrinam Catholicam. II. Excutiunt torporem & otium Catholicis. III. Manifestant & probant veros fideles.*

C A P. XX.

Ex Platonicorum libris admonitum se esse ad quærendam incorpoream veritatem, non autem ad humilitatem: id sibi profuisse, quod ante Scripturam eos legerit.

<sup>Rom. 1.
20.</sup>

1. **S**ed tunc lectis Platonicorum illis libris, posteaquam inde admonitus, quærerem incorpoream veritatem, *invisibilia tua per ea quæ facta sunt, intellecta conspexi, & repulsus sensi, quid per tenebras animæ meæ contemplari non finerer: certus esse te, & infinitum esse, nec tamen per locos finitos infinitosve diffundi, & vere te esse, qui semper idem ipse es, ex nulla parte nulloque motu aliter aut aliter: cætera vero ex te esse omnia, hoc solo firmissimo documento, quia sunt. Certus quidem in ipsis eram, nimis tamen infirmus ad fruendum te. Garricam plane quasi peritus: & nisi in Christo Salvatore nostro viam tuam quærerem,*

non

non peritus sed periturus essem. Iam enim cœperam velle videri sapiens, plenus pœna mea : & non flebam, insuper & inflabar scientia.

2. Vbi enim erat illa ædificans Caritas à fundamento humilitatis, quod est Christus Iesus? Aut quando illi libri me docerent eam? In quos me propterea, priusquam scripturas tuas considerarem, credo voluisti incurrire: ut imprimeretur memoria meæ, quomodo ex eis affectus essem. Et cum postea in libris tuis mansuefactus essem, & currantibus digitis tuis contrectarentur vulnera mea: discernerem atque distinguerem, quid interesset inter præsumptionem & confessionem; inter videntes quo eundum sit, nec videntes qua, & viam ducentem ad beatificam patriam, non tantum cernendam, sed & inhabitandam. Nam si primo sanctis tuis literis informatus essem, & in earum familiaritate obdulcuisses mihi, & post in illa volumina incidisse, fortasse aut abripuissent me à solidamento pietatis: aut si in affectu, quem salubrem imbiberam, perstitissem, putarem etiam ex illis libris eum posse concipi, si eos solos quicquam didicisset.

V S V S .

Etsi magno adjumento Augustino fuerint libri Platonicorum, ad cognoscendam substantiam Dei incorpoream, triplex tamen periculum in illis advertit. I. *Superbia*, incepit enim velle videri sapiens & inflari scientia, qua Philosophi evanuerunt. II. *Seductionis*, possunt enim incautum avertere à solidamento veræ pietatis ac fidei. III. *False opinionis*, quasi ex illis solis salus possit addisci. In quæ duo posteriora pericula

ricula S. D. putat se fuisse venturum, si post
scripturas facias legisset libros Platonicos.
In hæc eadem præsertim 1, & 3, incidunt illi, qui
Dei amorem, mundi contemptum, perfectionis
studium, ex Plutarcho, Seneca, Epiceto, Pla-
tonem, aliisque Philosophis moralibus conantur
addiscere, & alios docere, non parvo suo & alio-
rum malo. Stoicum enim fastum, & spiritua-
lium librorum contemptum, nimiamque Eth-
nicorum Scriptorum æstimationem inde colli-
gunt, nec ad solidæ virtutis notitiam vel usum
perveniunt. Ratio est, quia fundamentum humili-
tatis in scriptis Ethnicorum deficit, quam primus Chris-
tus docuit, hujus apud gentiles Philosophos men-
tio, & notitia est nulla.

C A P. XXI.

*In Scripturis sanctis reperiisse se humilitatem,
q[uod] salutis viam ignotam Platonicis, qui
ostendunt patriam, non viam eo ducen-
tem.*

1. **I**Taque avidissime arripui venerabilem
stylum spiritus tui, & præ cæteris Apo-
stolum Paulum : & perierunt illæ quæstio-
nes, in quibus mihi aliquando visus est ad-
versari sibi, & non congruere testimoniis
legis & prophetarum textus sermonis ejus.
2. **E**t apparuit mihi unà facies eloquiorum
castorum, & exultare cum tremore didici.
Et cœpi, & inveni, quicquid illic verum
legeram. Hæc cum commendatione gratiæ
Cor. 14, tuæ didici, ut qui videt, non sic glorietur, quasi
non acceperit ; non solum id, quod videt, sed
etiam ut videat. Quid enim habet, quod
non accepit ? Et ut te, qui es semper idem,
non solum admoneatur, ut videat : sed
etiam sanetur, ut teneat. Et qui de longin-
quo